למלומי שלא שלרק לפיים מכאו ויש ביד ישראל למסול סחכאי וה"ז מכור לעולם ואם כמי איכו מוחל התכאי מ"מ מכירה ומתכם במורם הוא ומקיים תכאו ואזיל ואע"ב דכל ימי הפקה המכירה חלוי ועומד בקיום סתכאי ת"ע כיון שחין סדבר חלוי ביד ישראל אלא ברלון סבוי אם לקיים מכאו או כא סכי זה מכיכה גמוכה מן המוכב אלא ערמה זו הקורה מדרבכן משום חומכם דחמן כ"כ כדב"ו ומביםו מג"ם סימן חמ"ם סק"ם וסות ברדב"ז ה"ח המנ"מ ובמג"מ בנועות כרקם. ועפי"ז נהגו בכל תכולות ישראל לשכור החמץ לכפקי המכירו ומחזירו אחר הפסח אך יעכבו כדיכו סיינו בנחינת כסף ועקיכה לביתו מעט והאחריות על הלוקה ושוב אם"כ יכול הישראל לקבל עליו אסריות המלו על גוי בביתו של גוי ושפיר דמי אך תסלם ימכרנה שיסים מכירה במורה שהמחריות על סגוי וגם ישום סחתן בדתי שווי׳ שלא יסא אוכאם בבעול תקה ואם א"א לסוליא ססמן מציחו של ישראל סרי משכיר לגוי הדרו על ט' או יו"ד ימים ומוכר סחמץ אגב שכירות קרקע בשטר שגוי קנה קרקע בשטרא ובפפד"מ סדפים מ"ו סגמון בספלח"ס זל"ל כוסה שטר בלס"ק וחחריו מ"ו הגחון מו"ם נתן אדלער כ"ץ זל"ל בשינוי וחום נדפס בס' קונערם הסת"ע ואכי תקנתי סשער בלשון אשכנ"ז ובדשום ע"י ד' בער פרענק בקדר סגדם בוויטן וב"ד כדק דפראג תקיכו קכח בכוסה אחר וכדפק בחגדם דפראג ובל אפין שווין המכירה גמורה הוא וכל המפקפק דאוי לגערה. וכאיתי שנשתצשו אנשי ק"ק טעלקע וסצרו כיון שאהמן מעורב יותר מכדי אכילות פרס סום דרבכן וע"כ מותר לחערים ושיבום הוא בידם דאי הסערמה במכיכה אקורה באיקור דאורייתא לא הועילו כלום ועעו בדינם דנסי סיכא דליכא בכדי א"פ ליכא כרת ת"ת כל דליכא סי איכם איסור דאורייתה או לאו או עשם ותליא בפלוגמת ר"ת וחר"כ דאורליינם בחום' פ' ג"ה וכיון דאיכא באכילתו איסור דאוריי' עכ"ם שוב איכא בשסיותו לאו דבל יראם דסרי איכא בכלי זם כזית חתן שלא כתבעל וכ"כ מג"א רס"י חמ"ב דבמצ"מ דבעל לגמרי מן התורם ליכל בשסיותו איסור דאורייתא אבל בשאיכו מיכו טע"כ דאורייתא ולא בטיל איכא בשסיותו לאו דאורייתא וסיים שם לעיין בעיו"ד סי' ל"ם לדעת רש"י פי' דס"ל בסיפוך מב"מ לא בעיל ובשא"מ עע"כ לאו דאוריי' אלא דכם קיי"ל כרש"י בזם בסיום עדיין סבפון מו"ם ברוך פרעכקל זכ"ל אב"ד דק"ק לייסניק בחיים חייתו אירע מעשה שסלשינו מלשינים אלל שרי המדינה דמעהרין שמיהודים מוכרים המלם בשערות מבלי שעעעעל חותם חקיכ"ח וכשבה הדבר לפני החסיד קיר"ה אתר הדבר ידוע שאין זם מו"מ של חגר אלא ענין דת רעליגיאסן ע"כ אין זס בחיוב שעעתפל ועי"ז כולד קלח ספק בלב הגחון זל"ל הכ"ל דתשתע דעדינה דעלכותה פסול הפער סהוה ולבצי לה כן ידעה כי השער כשר סן צדין ישראל אם צא הגוי לסוליא ונקסו צדייכים הרי סוא שלו סן בדמו"ם אלא שאו כשיתבענו בדאו"ם לריך לשלם החלה השמעעפל אך סקיר"ה בסקדו וישרכותו אוור שעל כיולא בזה לא הטיל עול סשטעותםל כיון שאין מעם סקונה ומוכר לדרך חגרם אלא לחפקיע מאיסור חמץ ועל כל זם לא סטיל עול מס ססטעמפלן אמכם מי שים לם בחשות ורובה שלא יפקידו בהכחשה כידוע דהפקד בחמה עהורה כב מהכיל אם חעמיד ה' ימים בלי פיטום הראוי לה הדרך היותר טוב ליתנם לגוי לפעתם ולקלוב לו שכר יפם אם יחזיר לו סבסתה תפועות בעוב והוא יפעם במה שירלה בשעורי או אפי במי י"ם של אורן בקורין כק וכדומה ואם תפעומה אה"כ בחמץ מה לכו בזה ואין אנו נהנים מחמן בפסח בזה. אך גם אם ירלה למוכרה לנכרי כדרך שמוכרי׳ חמון לית לן בם וכן מוסגין עתם בכל המדיכות והגחון בעל קתר מצואת שור בחדושיו לפסחים כ' צום דברים מחמיסים כחשר הארכתי במק"ח [עי' לעיל קי' ס"ב]:

וע"ד יסודי שקכם חיריום מכירת סמלם שאין רשות למכור מלח מצלעדו

וסולקך לסכים אלף זהוצים לאחריות ושלא יוסגר ססכות צשות

זמן כדי שיסים מלח מלוי להקוכים סכם תיקון סיותר שוצ צום שצכל

מ"ש רוי"ע ימכור לגוי סמכירו איזם ככרות מלח שיחים שלו ממש

במכירם גמורם וסגוי ימכור אח שלו צאותו צסנות אפי אם א"א צמכות

אסרת ומם שיותר לו אחר שצת אם ישוו במקוחם יכול סישראל לחזור

מסרות ומם שיותר לו אחר שצת אם ישוי במקחם יכול סישראל לחזור

מסוור. אך שם א"א צום יש להחיר ע"י קצלנות כמו מכם לא מצעיי

מסוור. אך שם א"א צום יש להחיר ע"י קצלנות כמו מכם לא מצעיי

אם לריך לכחוצ דמי לא שרית לי' אתי למיכתצ אלא אפי מלו מפיי מכי אלי מלינו מלילם וחלילם וחלילם להסיר וכל סשונם צום לא

לרך לכחוצ כמ"ש מג"א ומ"ז וכל סאסרונים גצי מכם אך צשארי מכיות

אלינו אלא מכיעת ריום שלילם וחלילם להסיר וכל סשונם צום לא

מחלון מאינו שלאינו משמר כשלכתו ואינו חושש לגזירת חכמים

מ"ו ירמם ש" ויתן צלצו לשוצ ולשמוע ישמע ש" אליו ויצרכם:

ושב"ש שחלילה להחיר שדה של ישראל למכור בעש"ק במכירת הערמה ככ"ל מחרי עועמי הדא שלא החירו הערמה במלאכת שבת במחובר כ"ל בבסמה במלוע וביד הככרי ובדיעבד והפ"מ ועוד משום מדלית עין זלא התירו חז"ל קפ"ק דע"ו להשכיר מרחץ ע"י שום פרקום

בעולם או תקבלי קבלות בהוך המתום ובחש"מ אפי מוץ למתום ובזמ"ז מדה לאו לאריקות עביד כלל וכלל כ"א פועלים שכירי יום כידוע שבשתה הענין ולפענ"ד אפי שכירות שדם אתור מכש"ב מכירם של הערתם ועוד כיון אבסמותיו של ישראל עובדי צשדותיו העותבתם לישראל איכא אתור של "בכמותיו של ישראל שובדי צשדותיו העותבתם לישראל בהיא כבר ביד ככרי אפי בבסמה ולא שרהם אל ישראל שיאמר בהמתי קבוי לך אבל אופן הכ"ל שחור והעורם שלא כדין הוכח ועלינו ישרם כוח הבורא ואמתום בצרכם אחר והעורם שלא כדין הוכח ועלינו ישרם הוא הבורא ואמתום בצרכם לאר ב"ב כאור בקר ליום עם"ק "ד שבע חקל"ם לפ"ק. מסחת"ם:

תשובה קיד

ישאו הרים שלום וכל מוב לחלמידי הוחיק החו' מו"ה מדדכי כ"י: נפשך בשאלתף אודום ששכם למכור קמה קלת שלו בע"ם העבר ותכרו לגוי אחר הלות היום והעורה הורה לו כי מוב עשה והבעיה לו שעכ"ם אחר הפסח יהים מותר ליחנות ממנו ורבים לוחו על זה והכ"ל קחף עלמו על מקלו שהיקל לו ואחר הפסח מכר הקלת על זה והכ"ל לגוי והנה המעום מונחים עדיין בידי ישראל העוכר וממחין על יד הכ"ל לגוי והנה המעום מונחים עדיין בידי ישראל העוכר וממחין על יד

תשובחיכו אם מותר ליסכות מהספץ הסוא או לא:

תשובה ולמשון מחלה נאמר כי המורם חש לקולחם דצעם"ב ולא מש לקתהי' של עלמו כי ממ"כ אי סי'ל שאין שום חשם חמץ בססלת או שע"פ אחר חלות עדיין זמן מוכשר חוא למכור חמץ א"כ הי' בו לסבעיהו לסתיר אפי' באכילם אחר הפכח ואם סי' לו שום פפק באחד מן סלדדים סכ"ל אלא שחים סצור שעכ"ש אחר ספסח יתירו לו צסכאת ולסמוך על דעת העיטור שמתיר המץ שעבר עליו הפסה בהנאם אחר שבטול חינה אחר שכבר מבר הפסח אבל כיון סהשואל הזה בא לשאול ביומו בע"ם ועדיין סי' לפכיו איסור בל יראה דרבכן לכל הפסות או אפי' רק מספק איך מלאו לבו לסחיר לו לסשסותו בידי גוי סקוכם לכתחלם ולעבוד על בל יראה ע"כ דרכיו נססרו ממכי נשגבו לא אוכל לירד לסוף דעתו. אמנם מעיקרא דדיכא בשגג או כאכס ולא ביער חמלו אחר שביעל כדיכו עסק הנתצ"ם בפסימות דחסור בהנחה חתר הפסה וחין שום סולק עלי' רק סהכ"ת כ' שחפשר שעשתעות הר"ן חינו כן נחסור בחונס ושוב סזר בו בעלמו וסמעיין בר"ן ירחס שאין שום משמעות ואעכ"י שה"ם כדחק קלת מאין סולים רמצ"ם זה לאסור אפי׳ באונס אבל פשוע הוא שכווכת סילושלתי שאוסר משוסיסערתה אין הפי' כמו שהבינו סאחרוני' שיערים לותר בעלתי והוא לא ביעל אשר ע"ב החחכתו לפלפל אם ביעל בסכי עדים מאי איכא למיתר ולסע"ד לא כיווכו יפה במה"כ אבל הענין סוא כך כי עיקור בעולו מס"ח סוא בלב לא יראם לך בעל בלבבך שיסי כחשב בעיכי' כאלו סוא עשר ואינכו שלו כלל חם יסי' חוסכים בלבו בססכמה גמורה שליכל וקייתל ואז אפי' ההעץ כמום באולרותי' התום בתרתפו איכו עובר עליו וממילא דמותר אחר הפסח ואלו סס דברים סמקור'ם ללצו של אדם שכא' בסם ויראת אך סז"ל ירדו לפוף דעמו של אדם כי כשהאדם ידוע בעלמו שלאחר הפסח יהי' מוחר לו באכילה או אפי' בהכאה ממילא איכו כהשב בעיכי' כעפר וכדבד הצעל אעפ"י שאמר בפי׳ כל חמירא ליבעל ולסוי הפקר כעפרא מ"מ לבו בל עמו שהרי יודע סוח שיסים שלו חסר ז' ימים ועתם סוח שמור חללו ליום מועד עד יעצור סחג כחלא שמילא שובר עלי' בבל יראס ואין כאן מקום לוחר בָּס בכך שיחשוב כן בלבו הא בפיו מילא לאמור ליבטל ולחוי הפהר וקיי"ל דברים שבלב אינם דברים אומר אכי אי סכי כמי אי סי' מניחו ברה"ר ואמר להוי ספקר ובה אסר וזכם בסחפלים ססם וחזר הוא ואמר לבי לא סי' עמי כשאמרתי לבעל וליהוי הפקר אזי כאמר לו דברים שבלב איכן דברים חכם אידך אבל סכא אין אלחכי דכין כגד סזוכה בו שהכי החמן כמום באולרותי' ולא זכה בו ולא יזכה בו אדם מעולם ולא כלרכה אלא שיחי' בלבו כעפר וכדבר הכעל ואכן ססדי שזה א"א מפני שידוע בעלמו שלאחר ימים יחזור ממוכו וכמלא עובר בל ירא' ע"כ אמרו חז"ל שילערך לבערו דוקא ואם עבר ולא ביערו יהי׳ אקור בהכאם אהר הפקה כמלא מתיכח יחי כחשב בעיכי כעשר וכדבר הבעל שהדי יודע שחין סופו ליסכות ממכו כמלא אי כמי יארע מקרס שעבר על תקכת חכמים ולא ביערו רק בעלו מ"ת כילול הוא תאיסור בל יראה דאוריי משא"כ אי הי' מותר בהנחם חחר הפסח הי' עובר על בל ירחם ען החורה חעפ"י שכבר ביעלו ותשו"ם אין לחלק בין מחיד לשוגג ואוכס וסמעיין בחשו' רשב"א סי' ע' בשם ר' כאי גאון יראה להדיא שנתכוון לכל מה שכחבתי ולוה נחכוון גם בחשו' משאו' בנימין סי' נ"ח ובחשו' חורח השלמים להגאון מנחת יעקב סימן וי"ו כדחק ובכב"י שפך עליי סוללה ואמת כמו שכתבתי וסוא בכור ועיי' היעב בדברי הרע"ב והחי"ע ריט מס' פסחים ד"ה

בודקין אם ססמץ וכו': איברא צעל סעיעור ק"ל דלא אפרו אלא באכילה ולא בסכאם וכ' סרב"י שכראם עעמו דמשום ריוום שועע דסכאם לא יעצור על צל יראה ולפע"ד כראה ספונה כך דסא דגזרו לצער ססמץ ולא קגי לסו בציעול לא משטו אלא משום סשם שמא יסיה כולה בקב שלו דנקא או גלוסקא ישם וכדועם ויסי' חס עליי מלמכרו לנכרו קודם תפה

ויסמוד